

art. 10 ust. 1 i 2 oraz art. 17 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 2004/7/WE z dnia 20 stycznia 2004 r., nie stoi na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie czasowo ograniczyło zakres prawa do odliczenia podatku naliczonego w stosunku do podatników, którzy nie dopełnili formalności wpisania dokonanych przez nich czynności sprzedaży do ewidencji, pod warunkiem że tego rodzaju sankcja zgodna jest z zasadą proporcjonalności.

- 2) Przepisy, takie jak art. 111 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, nie są „specjalnymi środkami stanowiącymi odstępstwo”, mającymi na celu zapobieganie przypadkom oszustw podatkowych lub unikania opodatkowania, w rozumieniu art. 27 ust. 1 szóstej dyrektywy 77/388, w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2004/7.
- 3) Artykuł 33 szóstej dyrektywy 77/388, w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2004/7, nie stanowi przeszkody dla utrzymywania w mocy przepisów takich jak art. 111 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

(¹) Dz.U. C 193 z 15.8.2009.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 29 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-189/09) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2006/24/WE — Ochrona prywatności — Zatrzymywanie generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem usług łączności elektronicznej — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2010/C 246/12)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Balta i B. Schöfer, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii (przedstawiciele: E. Riedl, pełnomocnik)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa — Brak przyjęcia w przewidzianym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE (Dz.U. L 105, s. 54) lub brak powiadomienia o tych przepisach

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w przepisany terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy
- 2) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 180 z 1.8.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 lipca 2010 r. — Anheuser-Busch, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Budějovický Budvar, národní podnik

(Sprawa C-214/09 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Zgłoszenie słownego znaku towarowego BUDWEISER — Sprzeciw — Artykuł 8 ust. 1 lit. a) i b) tego rozporządzenia — Wcześniejsze słowne i graficzne międzynarodowe znaki towarowe BUDWEISER i Budweiser Budvar — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 43 ust. 2 i 3 wspomnianego rozporządzenia — Przedstawienie dowodów „w odpowiednim terminie” — Świadczenie przedłużenia rejestracji wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 74 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94)

(2010/C 246/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Anheuser-Busch, Inc. (przedstawiciel: V. von Bomhard i B. Goebel, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral), Budějovický Budvar, národní podnik (przedstawiciel: K. Čermák, advokát)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 25 marca 2009 r. w sprawie T-191/07 Anheuser-Busch, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przez zgłaszającego słowny znak towarowy „BUDWEISER” dla towarów należących do klasy 32 na decyzję R 299/2006-2 Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 20 marca 2007 r. oddalając odwołanie od decyzji Wydziału Sprzeciwów, który odmówił rejestracji wspomnianego znaku w wyniku sprzeciwu właściciela słownych i graficznych międzynarodowych znaków towarowych „BUDWEISER” i „Budweiser Budvar” zarejestrowanych dla towarów należących do klas 31 i 32

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone i w części oddalone.
- 2) Anheuser-Busch Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 193 z 15.8.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 lipca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret — Dania) — Skatteministeriet przeciwko DSV Road A/S

(Sprawa C-234/09) (¹)

(Wspólnotowy kodeks celny — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 — Artykuł 204 ust. 1 lit. a) — Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 — Artykuł 859 — Procedura tranzytu zewnętrznego — Upoważniony nadawca — Powstanie długu celnego — Dokumenty tranzytowe dla nieistniejących towarów)

(2010/C 246/14)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Vestre Landsret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Skatteministeriet

Strona pozwana: DSV Road A/S

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Vestre Landsret — Wykładnia art. 1, art. 4 pkt 9 i 10, art. 92, art. 96 i art. 204 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) — Upoważniony nadawca, który błędnie utworzył dwa dokumenty tranzytowe dla tej samej partii towarów w nowym skomputeryzowanym systemie tranzytowym (NCTS), przypisując w ten sposób dwa różne numery ewidencji operacji tranzytowej tej samej partii towarów — Powstanie długu celnego wskutek braku możliwości zakończenia procedury wspólnotowego tranzytu zewnętrznego przez przedstawienie towarów w urzędzie celnym przeznaczenia — Pobranie należności celnych od zgłoszonych towarów, które jednak nie istnieją fizycznie

Sentencja

Artykuł 204 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny zmieniony rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r. należy interpretować w ten sposób, że nie ma on zastosowania w sytuacji takiej jak ta, która wystąpiła w sprawie przed sądem krajowym, w której upoważniony nadawca błędnie wszczął dwie procedury tranzytu zewnętrznego dla jednego i tego samego towaru, bowiem procedura nadliczbowa, odnosząca się do nieistniejącego towaru, nie może skutkować powstaniem długu celnego w zastosowaniu tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 205 z 29. 8.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 29 lipca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts — Republika Łotewska) — SIA Pakora Plus przeciwko Valsts ieņēmumu dienests

(Sprawa C-248/09) (¹)

(Akt o przystąpieniu do Unii Europejskiej — Unia celna — Środki przejściowe — Zwolnienie z opłat celnych przy dopuszczeniu do swobodnego obrotu — Towary przewożone w rozszerzonej Wspólnocie w chwili przystąpienia Republiki Łotewskiej — Formalności przywozowe — Należności celne przywozowe — VAT)

(2010/C 246/15)

Język postępowania: łotewski

Sąd krajowy

Augstākās tiesas Senāts